Interpretările sunt interzise.

care nu au fost spuse mai întâi de Sfinții Părinți?

Unele afirmații sunt atât de contradictorii, încât cad de la sine!

Cu respect absolut pentru prudența arătată de unii dintre frații noștri creștini, vom oferi un răspuns la o afirmație specifică, astfel încât să înțeleagă că, deși prudența este bună când vine vorba de ei înșiși, nu ar trebui să-și extindă nesiguranțele personale asupra fiecărui frate creștin!

.

Opțiuni de atenție personală și aplicarea lor

Sfinții Părinți din secolele trecute nu erau conștienți de descoperirile științei moderne, astfel încât să poată lua o poziție cu privire la ele, întrucât aceste probleme nu se puseseră încă pe tavă. Prin urmare, este obișnuit ca diverse interpretări moderne ale Sfintei Biblii să fie oarecum „ciudate" pentru cei care au cunoștințe despre trecutul Bisericii, dar nu și despre prezentul datelor documentate științific ale lumii moderne.

Mulți dintre creștinii noștri, deși în adâncul sufletului își doresc ca astfel de interpretări moderne, compatibile cu știința modernă, să „reziste" pentru a putea respinge atacurile ateilor, în același timp se tem (și au dreptate) că ar putea cădea în eroare, acceptând „noi interpretări" pe care Sfinții Părinți nu le-au dogmatizat și care, în anumite puncte, chiar le completează! Și această frică (care păzește deșerturile), într-adevăr îi protejează de eroarea dogmatică, dar problema apare atunci când încearcă să impună această nesiguranță personală creștinilor lor, care „îndrăznesc" să treacă dincolo de ceea ce s-a scris deja, cu privire la unele probleme ale timpului nostru, apărute în ultimele decenii. Și caută să-și impună practica personală „atentă" ca „singura cale acceptabilă" de acțiune pentru fiecare creștin, încercând să o bazeze chiar și pe... Sfintele Canoane!

Vom respinge în acest articol o astfel de încercare de a „susține" practicile personale din Canoanele Sacre, deoarece considerăm complet greșit să „exportăm" și să „aplicăm" propriile noastre nesiguranțe unor

terți, precum și „interpretarea greșită” ca metodă de evitare a... „interpretărilor greșite”!

O regulă sacră care este interpretată

Sfântul Canon folosit de frații noștri (prea) prudenți, pentru a garanta nu numai neacceptarea, ci și neîndrăzneala de interpretări noi, este Canonul 19 al Sinodului Ecumenic Penticostal , care spune următoarele:

„...să învețe întotdeauna clerul și poporul cuvintele evlaviei, scoțând din dumnezeiasca Scriptură înțelesurile și judecățile adevărului și nedepărtându-se de termenii deja stabiliți, sau de tradiția Părinților de Dumnezeu purtători ... iar dacă se pomenește un cuvânt scripturistic, să nu-l interpreteze altfel, sau ca și cum luminarii și învățătorii bisericii l-ar fi citat prin propriile lor scrieri...”

Așadar, ne spun că, chipurile, „pe baza acestei reguli, nu avem dreptul să interpretăm Sfânta Biblie dacă ceea ce spunem nu a fost spus mai întâi de Sfinții Părinți”!!!

Desigur, oricine citește cu atenție această regulă și cunoaște gramatica va constata că această Regulă nu numai că nu spune nimic de genul acesta, dar însuși conceptul unei astfel de interpretări a regulii suferă de o multitudine de contradicții logice!

Erorile de interpretare greșită a acestui Canon sacru

Să analizăm, așadar, erorile acestui raționament, care încearcă să bazeze regula de mai sus pe fobia unor creștini față de interpretarea Sfintei Biblii și, mai ales, să o impună altora:

1) Sfântul Canon vorbește despre „ TERMENI ” (limite) stabilite de Sfinții Părinți și că aceste LIMITE nu trebuie încălcate. ÎN INTERIORUL LIMITELOR, însă, există o libertate completă (și impusă) de a interpreta Scripturile. Nu există nicio interdicție a vreunei interpretări, ci o interdicție a CONTROVERSEI cu termenii deja stabiliți.

2) Vorbește despre „ cuvintele evlaviei ” și „ înțelesurile adevărului, atât ale adevărului, cât și ale judecății ”, și nu despre informații științifice, care pot fi completate de descoperirile documentate ale științei moderne. Acest Sfânt Canon vorbește ÎN SPECIAL despre probleme legate de mântuire și judecată.

3) El vorbește despre lucruri care au fost DEJA stabilite („ deja stabilite ”) ca „limite” de către Sfinții Părinți și nu spune în niciun fel că ar trebui să așteptăm ca vreun Sfânt Părinte să facă o interpretare, astfel încât și noi să o putem adopta. Și vorbește, de asemenea, despre „ îndepărtarea ” (removarea) problemelor, deoarece acestea au fost deja rezolvate în trecut . Prin urmare, aplicarea acestei reguli la o problemă NOUĂ (de exemplu, cosmologică, biologică, genetică etc.) reprezintă o distorsionare și o interpretare greșită a regulii.

4) Când Canonul spune: „ nu altfel au interpretat ei aceasta ”, nu se referă la „metoda” prin care Sfinții Părinți au interpretat-o, ci la interpretarea în sine, așa cum este dedusă din context. Deoarece și greșiții interpretători ai canonului actual spun aceasta, că, chipurile, deoarece Sfinții Părinți interpretează o problemă prin intermediul altor Sfinți Părinți anteriori, DOAR folosind Sfinții Părinți anteriori avem dreptul să facem acest lucru, deoarece aceasta este „metoda” pe care au folosit-o și, pe baza (chipurilor) acestui canon, nicio altă metodă nu este permisă, fără a folosi alți Părinți.

5) În plus, chiar dacă am accepta interpretarea greșită de mai sus despre „maniera” Sfinților Părinți timpurii, observăm foarte clar că NU ÎNTOTDEAUNA I-AU FOLOSIT PE PĂRINȚII TEMPRII ÎN FIECARE INTERPRETARE A LOR, ci atunci când nu aveau (sau nu cunoșteau, sau nu erau de acord cu) interpretările anterioare, au interpretat un text în mod primar și liber, rămânând întotdeauna în cadrul (în limitele) Tradiției Ortodoxe. Prin urmare, chiar și „maniera” Sfinților Părinți este diferită de afirmația greșiților interpreti ai acestui Sfânt Canon. Și această modalitate, în concordanță cu „calea” acestui site web, este cea care, rămânând ÎNTOTDEAUNA în limitele învățăturii ortodoxe , nu este împiedicată să interpreteze probleme noi care nu au fost interpretate în trecut, în lumina științei moderne.

6) Cuvântul: „interpretare”, („ altfel au interpretat asta ”), înseamnă în primul rând ÎNȚELEGEREA unui text. Prin urmare, dacă nu vrem să interpretăm Sfânta Biblie, NICI NICI MĂCAR S-O CITIM, pentru că în

gândurile noastre ÎNTOTDEAUNA (fie că vrem, fie că nu) interpretăm sensul a ceea ce citim! Și din moment ce NIMENI nu este în măsură să știe TOT ce au spus Sfinții Părinți despre fiecare pasaj din Sfânta Biblie, nimeni nu ar trebui să o citească decât dacă i-a citit mai întâi pe TOȚI Sfinții Părinți!

7) În acest punct, ne atrag atenția asupra faptului că Canonul vorbește despre „învățarea" altora („ ekdidashkein "), și nu despre propria noastră interpretare simplă, pe care o păstrăm pentru noi înșine. În acest sens trebuie să observăm, a) că Canonul are două ramuri și doar prima vorbește despre învățarea altora și b) că, chiar dacă acest lucru ar fi așa, ar fi rezonabil să presupunem că ar trebui să fim atenți la mântuirea altora și nepăsători la propria noastră mântuire, interpretând ceva despre noi înșine într-un mod inacceptabil? Prin urmare, dacă există motive de prudență în această chestiune, este PENTRU TOȚI, inclusiv pentru noi înșine în primul rând.

8) Dacă regula ar fi aplicabilă doar interpretării Sfintei Biblii și nu ȘI altor scrieri inspirate de Dumnezeu, așa cum este însuși Canonul 19 pe care îl examinăm, ar constitui o denigrare a Sinodului Ecumenic Penticostal care l-a definit și, prin extensie, a inspirației divine a Instituției Sinodale. Prin urmare, dacă acest Sfânt Canon este la fel de inspirat de Dumnezeu ca și textele Sfintei Biblii, atunci CUM îl (greșit) interpretează acești oameni și, într-adevăr, în loc să păstreze această interpretare greșită pentru ei înșiși, ne-o învață și pe noi? Așadar, dacă cineva, pentru a interpreta ceva inspirat de Dumnezeu, este forțat (conform acestei afirmații) să folosească scrieri ale Sfinților Părinți anteriori, atunci ce scriere au de arătat cei care o interpretează în acest fel, care o interpretează în felul lor? De ce nu se supun propriei lor interpretări a Sfintelor Canoane și nu sunt ei primii care ne arată texte ale Părinților care o interpretează în felul în care doresc ei ?

9) Și chiar dacă ne-ar arăta astfel de texte iluminate, atunci cum ar îndrăzni să le interpreteze, fără texte iluminate ale altor Sfinți Părinți? Contradicția și cercul vicios al acestei interpretări arbitrare, care se auto-refută, sunt evidente!

10) Dincolo de toate acestea, cum este posibil ca un Canon Sfânt să limiteze tradiția Bisericii DOAR la scrierile Sfinților Părinți și nu la TRADIȚIA ORALĂ VIE a Bisericii? Pentru că, dacă ar necesita în mod necesar doar texte pentru tot ceea ce interpretăm, atunci ar fi o

recunoaștere greșită a valorii Sfintei Tradiții Orale a Bisericii, care este, de asemenea, transmisă de la Inițiat la Neofit!

11) Ne spun că „doar cei care sunt în iluminare și îndumnezeire au dreptul să interpreteze Sfânta Biblie”. Dar dacă acest lucru este adevărat, atunci cum interpretează ei înșiși această regulă sfântă? Vor oare să ne spună că ei înșiși sunt în iluminare?

12) Dacă doar sfinții interpretează Sfintele Scripturi, atunci Sfinții Părinți care au făcut aceste interpretări trebuie să fi fost conștienți de sfințenia lor! Dar un sfânt care se spune sfânt MINTE! Pentru că suferă de o lipsă de smerenie! Și din moment ce Sfinții Părinți au interpretat în primul rând Sfintele Scripturi, atunci au făcut-o FĂRĂ SĂ AVEA UN SIMȚ AL SFIINȚENIEI LOR. Aceasta înseamnă că NU AU CREDUT în axioma că se presupune că „doar sfinții au dreptul să interpreteze Sfintele Scripturi”! Și noi le urmăm exemplul și calea , fără a fi sfinți, așa cum ei nu au considerat un astfel de lucru ca fiind o condiție necesară.

13) Deși este corect să acordăm o atenție și o valoare mai mare interpretărilor celor pe care Biserica i-a numit Sfinți Părinți, aceasta nu înseamnă că Dumnezeu nu este LIBER să dea o înțelegere sau o interpretare corectă sau o revelație ORICUI dorește! Căci atunci când, chiar și lui Nebucadnețar, un rege IDOLAT (Daniel 2:28), El a dat profeții despre viitor și când dă în mod clar o parte de iluminare FIECĂRUI om de pe pământ, botezat sau nebotezat (Ioan 1:9), cu atât mai mult ar putea da (și dă) unui creștin botezat, care caută să înțeleagă Sfintele Scripturi (Matei 7:7-11). De aceea, cei care interpretează acest Sfânt Canon în acest mod absolut ar face bine să acorde atenție cuvintelor Sfintei Biblii: „ Nu stingeți Duhul , nu descurajați proorocia” (1 Tesaloniceni 5:19-20). Pentru că „Duhul suflă unde vrea” (Ioan 3:8) și nu este legat de reguli. Și de unde știi dacă Dumnezeu vrea să dea o interpretare corectă unui om care știe că este nevrednic, ca să nu fie mândru dacă i-o dă într-o perioadă în care a fost iluminat? Pentru că s-a întâmplat și asta. Sau Îl vom limita pe Dumnezeu?

14) A interpreta DOAR atunci când știi tot ce au spus Sfinții Părinți despre un anumit subiect este complet impracticabil. Pentru că NIMENI nu știe tot ce au spus Sfinții Părinți. Prin urmare, ar fi bine să cercetezi ce au spus Sfinții Părinți, dar să interpretezi pe baza a ceea ce știe deja. Altfel, nu ar trebui să interpretezi NICIODATĂ nimic și să nu citești niciodată nimic. Și atunci, vai de analfabeți!

15) În cele din urmă (ca să menționăm doar punctele principale), faptul că cineva cere TOT ce este interpretat din textele scrise ale Sfinților Părinți nu este diferit de protestantul care cere versete din Sfânta Biblie pentru orice (deși el însuși nu este capabil să arate această obsesie a sa din Sfânta Biblie!). Interpretând în acest mod incorect Sfântul Canon al Bisericii pe care îl examinăm, nu numai că cădem în contradicțiile de mai sus, dar devenim și creștini ai Literei și nu ai Duhului! Ne facem credința o LITERĂ MOARTĂ, o relicvă a trecutului, care trebuie neapărat să treacă prin textele antice, ca și cum Dumnezeu ar fi mort și ar fi încetat să-i lumineze și să-i călăuzească pe membrii Bisericii Sale, chiar și pe cei mai nevrednici! Căci și pentru creștini este scris că „suficiența noastră este de la Dumnezeu, care ne-a făcut slujitori ai unui testament nou, nu al literei, ci al Duhului; căci litera dă frâu, dar Duhul dă viață ” (2 Corinteni 3:5,6). Și „Acum suntem izbăviți de Lege, fiindcă am murit în ea, ca să slujim într-un duh nou, nu într-o slovă veche ” (Romani 7:6).

Rezumând

În măsura în care nu sunt încălcați TERMENII DEJA STABILIȚI, fiecare creștin poate interpreta Sfânta Biblie, precum și celelalte texte ale sfinților părinți.

În plus, nu există citire a unui text fără INTERPRETAREA sa. Fiecare cuvânt pe care îl citim (ca o literă) are și interpretarea sa în mintea noastră. Și Canonul 19 al Sinodului Ecumenic al Cincilea pe care unii îl citează, EI HERMES ÎN MINTEA lor pentru a -l înțelege .

Protestant nu este cineva care interpretează Sfânta Biblie în cadrul Sfintei Tradiții , ci cineva care ÎNCALCĂ limitele stabilite de Sfinții Părinți. Problema nu este dacă interpretăm ceva. Problema este DACĂ INTERPRETĂM ÎN LIMITELE TRADIȚIEI BISERICEȘTI. ÎN LIMITELE STABILITE DE SFINȚII PĂRINȚI!!! Pentru că, deși TOATĂ LUMEA poate interpreta în aceste limite, ACELEAȘI LIMITE SUNT STABILITE DE SFINȚII PĂRINȚI! ȘI NU DE NOI.

N. M.